

Datovou schránkou

Městský soud v Praze

Spálená 2

112 16 Praha 2

prostřednictvím

Obvodního soudu pro Prahu 1

Ovocný trh 587/14

112 94 Praha 1

Praha, 12.03.2026

Sp.zn. 48 EXE 634/2025

Oprávněný: **Vinograf, s.r.o.** se sídlem Senovážné náměstí 978/23, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČO: 017 70 837

Zastoupen: Mgr. Jindřichem Kadounem, advokátem se sídlem Olivova 2096/4, 110 00 Praha 1, T: 739 707 790, na základě plné moci ze dne 28.05.2024 (založena ve spisu)

Povinný: **Bublina gastro s.r.o.** se sídlem Loretánská 175/5, 118 00 Praha 1 – Hradčany, IČO: 192 48 741

Odvolání oprávněného proti výrokům II., III. a IV. usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 č.j. 48 EXE 634/2025-233 ze dne 25.02.2026

J e d n o u

Bez příloh

Soudní poplatek bude uhrazen na výzvu soudu

I.
Skutkový stav

- [1] Městský soud v Praze („**MSP**“) svým usnesením č.j. 2 Nc 1057/2024-38 ze dne 10.02.2025 nařídil předběžné opatření, kterým povinnému uložil povinnost, aby se zdržel užívání sousloví „šumivá lehkost bytí“ v souvislosti se svým podnikáním v oblasti pohostinství („**Usnesení o PO**“).
- [2] Dne 25.02.2025 se Usnesení o PO stalo vykonatelným rozhodnutím soudu, a tudíž **exekučním titulem** podle § 40 odst. 1 písm. a) zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád („**EŘ**“).
- [3] Povinný však uloženou povinnost zdržet se šíření stanoveného tvrzení **nerespektoval**, a proto oprávněný podal dne 05.03.2025 návrh na nařízení exekuce. Soudní exekutor na základě pověření Obvodního soudu pro Prahu 1 („**OSP1**“) vydal vyrozměnění o zahájení exekuce č.j. 176 EX 00073/25-006 ze dne 20.03.2025.
- [4] Jelikož povinný svou povinnost **nesplnil**, podal oprávněný dne 27.03.2025 návrh na uložení donucovací pokuty. Soudní exekutor poté vydal exekuční příkaz, kterým byla povinnému uložena pokuta 100.000 Kč za porušování povinnosti z exekučního titulu. Ani to však nevedlo povinného k dodržování Usnesení o PO, a proto oprávněný podal dne 16.04.2025 návrh na uložení opakované donucovací pokuty. Soudní exekutor následně exekučním příkazem uložil pokutu ve výši 200.000 Kč. Ani tato uložená pokuta však nevedla k nápravě, oprávněný proto podal dne 06.05.2025 návrh na uložení opakované donucovací pokuty. Soudní exekutor exekučním příkazem č.j. 176 EX 00073/25-050 ze dne 15.05.2025 uložil povinnému pokutu ve výši 300.000 Kč. Ani to však nedonutilo povinného splnit uloženou povinnost, a proto soudní exekutor na základě návrhu oprávněného ze dne 17.06.2025 povinnému uložil pokutu ve výši 300.000 Kč svým exekučním příkazem č.j. 176 EX 00073/25-072 ze dne 23.07.2025.
- [5] OSP1 svým usnesením č.j. 48 EXE 634/2025-233 ze dne 25.02.2026 („**Napadené usnesení**“) rozhodl tak, že
- výrokem I. **zamítl** návrh povinného na zastavení exekuce ze dne 03.04.2025 doplněný dne 23.4.2025 a na zrušení všech vydaných exekučních příkazů;
 - výrokem II. **částečně zastavil** exekuci v rozsahu pokuty ve výši 200.000 Kč uložené exekučním příkazem č.j. 176 EX 00073/25-035 ze dne 21.04.2025 („**Exekuční příkaz 1**“);
 - výrokem III. **částečně zastavil** v rozsahu pokuty ve výši 300.000 Kč uložené exekučním příkazem č.j. 176 EX 00073/25-050 ze dne 15.05.2025 („**Exekuční příkaz 2**“);
 - výrokem IV. **částečně zastavil** exekuci v rozsahu pokuty ve výši 300.000 Kč uložené exekučním příkazem č.j. 176 EX 00073/25-072 ze dne 23.07.2025 („**Exekuční příkaz 3**“);
a
 - výrokem V. **zamítl** návrh povinného ze dne 31.07.2025 na zastavení exekuce.
- [6] Oprávněný tímto podává **odvolání** proti **výrokům II., III. a IV. Napadenému usnesení**. V tomto rozsahu totiž Napadené usnesení podle něj trpí vadami. Ty spočívají zejména v tom, že OSP1 (i) nepřihlédl k podstatným skutečnostem tvrzeným oprávněným, (ii) dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a (iii) nesprávně je vyhodnotil. Tyto nedostatky měly rovněž za následek nesprávné právní posouzení věci.

II. Odůvodnění

- [7] Oprávněný v této části uvádí, že Napadené usnesení trpí vadami, protože OSP1
- neodůvodnil svůj závěr o údajné nepřiměřenosti uložených pokut v rozsahu Exekučních příkazů 1-3 z hlediska vymáhané povinnosti a okolností případu; a
 - dospěl k nesprávnému závěru o údajně chybném procesním postupu exekutora v otázce formy rozhodnutí o dalších donucovacích pokutách.

2.1. Neodůvodněné rozhodnutí

- [8] OSP1 v Napadeném usnesení dospěl k závěru, že jsou údajně splněny zákonné podmínky pro částečné zastavení exekuce v rozsahu Exekučních příkazů 1-3, kterým byly povinnému uloženy pokuty za porušení povinnosti vymáhané exekučním titulem ve výši 200.000 Kč, 300.000 Kč a 300.000 Kč. OSP1 uvedl, že údajně nepovažuje tyto pokuty za přiměřené vymáhané povinnosti a okolnostem případu. Podle oprávněného je však tento závěr OSP1 **nesprávný**, a navíc i **neodůvodněný**.
- [9] OSP1 se totiž omezil na pouhé konstatování údajné nepřiměřenosti, aniž by však uvedl jakékoliv důvody. Konkrétně OSP1 nijak neuvedl, (i) v čem má spočívat nepřiměřenost uložených donucovacích pokut za porušování exekučního titulu povinným, ani (ii) jaké jsou okolnosti daného případu a vymáhané povinnosti. Tyto úvahy v odůvodnění Napadeného usnesení **chybí**.
- [10] Z Napadeného usnesení tak není zřejmé, o které důkazy či tvrzení OSP1 opřel svá zjištění, a jakými úvahami se při hodnocení věci řídil, jak ukládá § 157 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád („**OSŘ**“).¹ Podle ustálené judikatury jsou na argumentaci soudů kladeny zvýšené nároky, aby soudní rozhodnutí byla dostatečně srozumitelná, kvalifikovaná a přesvědčivá.² Pouhé konstatování tohoto závěru bez uvedení konkrétních důvodů je tedy **nedostatečné**. Napadené usnesení je proto **neodůvodněné**, což má za následek i jeho **nepřezkoumatelnost**.
- [11] OSP1 v této souvislosti pouze v bodu 14 Napadeného usnesení odkázal na stanovisko MSP uvedené v jeho odůvodnění usnesení č.j. 69 Co 380/2025-227 ze dne 15.12.2025, se kterým se OSP1 „*plně ztotožnil a ve kterém je uvedeno, že další případné pokuty k vymáhání exekučním titulem uloženého nepeněžitého zastupitelného plnění nelze ukládat exekučním příkazem, když o způsobu provedení exekuce v dané věci ukládáním pokut za nesplnění povinnosti zdržet se užívání „sloganu“ uložené exekučním titulem již bylo rozhodnuto původním exekučním příkazem soudního exekutora ze dne 11.4.2025 č.j. 176 EX 00073/25-016, kterým byla povinné uložena pokuta ve výši 100 000,-Kč.*“ Tento odkaz je však podle oprávněného **nepřílehavý** na uvedené důvody Napadeného usnesení.

¹ Viz např. rozsudek Nejvyššího soudu sp.zn. 29 Odo 817/2003 ze dne 24.03.2005.

² Viz např. nález Ústavního soudu sp.zn. ÚS II. ÚS 1457/13 ze dne 11.03.2014; nebo sp.zn. ÚS IV. ÚS 2841/13 ze dne 07.05.2014.

- [12] MSP totiž ve výše citovaném rozhodnutí nic neuváděl k samotnému posouzení, zda jsou uložené donucovací pokuty přiměřené (a případně do jaké míry) vymáhané povinnosti a okolnostem případu. Ostatně to ani nebylo předmětem posuzování ze strany MSP. MSP se totiž v příslušné části pouze nad rámec rozhodované věci vyjádřil k samotnému procesnímu postupu soudního exekutora při vymáhání exekučního titulu. Odkaz OSP1 v Napadeném usnesení na stanovisko MSP je tak nedostatečný z hlediska odůvodnění důvodů částečného zastavení exekuce v rozsahu Exekučních příkazů 1-3.
- [13] Nicméně i pokud by OSP1 ve skutečnosti částečně zastavil exekuční řízení v rozsahu Exekučních příkazů 1-3 právě proto, že považoval postup soudního exekutora za procesně nesprávný, stále tento závěr neodpovídá důvodu uvedenému v Napadeném usnesení, tj. že OSP1 nepovažuje uložené pokuty Exekučními příkazy 1-3 za přiměřené vymáhané povinnosti a okolnostem případu.

2.2. Správný procesní postup exekutora

- [14] Kromě výše uvedeného je oprávněný přesvědčen, že postup soudního exekutora spočívající v ukládání opakovaných donucovacích pokut příslušnými Exekučními příkazy 1-3 byl ve skutečnosti **procesně správný**.
- [15] MSP ve výše citovaném stanovisku exekutorovi vytkl, že rozhodl o dalších donucovacích pokutách formou vydání exekučních příkazů, zatímco podle MSP o nich měl rozhodnout formou usnesení. Tento závěr nicméně **není správný**. Komentářová literatura totiž výslovně uvádí, že exekutor ukládá donucovací pokuty podle § 351 OSŘ ve spojení s § 72 odst. 2 EŘ **exekučním příkazem**, proti němuž není odvolání přípustné.³
- [16] Ukládání opakovaných pokut vydáváním exekučních příkazů je standardní postup předpokládaný v § 351 OSŘ. Oprávněný poukazuje na postup potvrzený rozsudkem MSP, podle něhož je v případě stálého porušování exekučního titulu ukládání opakovaných citelných pokut **vhodným a mnohdy i jediným způsobem k donucení povinného**, aby začal uloženou povinnost plnit. MSP konkrétně ve svém rozsudku č.j. 9 A 36/2010-50 konstatoval, že
- „Za situace, kdy se žalobce opakovaně dopouští protiprávního jednání a ani opětovné ukládání citelných sankcí zjevně nevede k jeho nápravě, nemůže ani oprávněně požadovat, aby pokuty, které jsou mu ukládány, neměly likvidační charakter. Další pokračování podnikatelské činnosti žalobce je v takovém případě v rozporu se zájmem společnosti, která nemůže tolerovat výkon podnikatelské činnosti subjekty, jež opakovaně nerespektují právní normy regulující předmět jejich podnikání a ignorují pokuty, které jsou jim za zjištěná protiprávní jednání správními orgány ukládány. Není-li žalobce při výkonu své podnikatelské činnosti schopen vystříhat se porušování zákona, lze na něm spravedlivě požadovat, aby této činnosti, kterou společnosti pouze škodí, nadobro zanechal.“

³ Viz Kasíková, M., Jirmanová, M., Hubáček, J., Plášil, V., Šimka, K., Kučera, Z., Nekola, V., Exekuční řád, Komentář 5. vydání, Praha: C. H. BECK, 2022, str. 652, podle něhož „Exekutor o uložení pokuty rozhoduje **exekučním příkazem**, proti němuž není odvolání přípustné (§ 47 odst. 5 EŘ).“

- [17] V předmětném řízení oprávněný vždy svými návrhy na uložení pokut prokázal, že předchozí uložená pokuta **nebyla účinná** ve smyslu dostatečné motivace povinného ke komplexnímu plnění povinnosti z vykonatelného rozhodnutí soudu.⁴ Z toho důvodu oprávněný postupně navrhoval uložení opakovaných donucovacích pokut. Soudní exekutor po přezkumu těchto návrhů a přiložených důkazů dospěl k závěru, že povinný uloženou povinnost stále porušuje, a proto v souladu s výše citovanou komentářovou literaturou přistupoval k ukládání opakovaných donucovacích pokut v rámci Exekučních příkazů 1-3. Tento postup je **zcela běžný a správný**.
- [18] V souladu s komentářovou literaturou totiž platí, že opakované vydávání exekučních příkazů není ničím omezeno. Konkrétně totiž exekutor ukládá první pokutu sám z vlastní iniciativy exekučním příkazem poté, co byl pověřen vedením exekuce, přičemž vyčkání uplynutí lhůty dle § 46 odst. 6 EŘ **není potřeba**.⁵ Práva povinného jsou chráněna již tím, že má právo navrhnout zastavení exekuce podle § 72 odst. 3 EŘ (což povinný i v předmětné věci učinil). Druhou a každou další pokutu ukládá poté exekutor rozhodnutím ve formě exekučního příkazu pouze na návrh oprávněného. Oprávněný svůj návrh podává a adresuje přímo exekutorovi, nikoliv exekučnímu soudu, a exekutor o návrhu rozhoduje, aniž by o jeho podání informoval exekuční soud. I druhou a další pokutu může exekutor ukládat ještě před právní mocí usnesení o návrhu na zastavení exekuce podaném ve lhůtě dle § 46 odst. 6 EŘ. Podle § 351 OSŘ totiž není ukládání druhé a další pokuty není ničím vázáno (například na právní moc usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí), nýbrž **výlučně na existenci návrhu oprávněného na uložení další pokuty** (§ 52 odst. 3 EŘ).
- [19] Je proto zřejmé, že tam, kde zákon chce vázat další postup při provedení výkonu rozhodnutí na právní moc usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí, je to v zákoně vždy výslovně uvedeno.⁶ Exekuční řád nabízí povinnému možnost domáhat se revize exekučního příkazu, kterým mu byla uložena pokuta dle § 351 OSŘ, tím, že podá ve lhůtě stanovené v § 55 odst. 1 EŘ návrh na (částečné) zastavení exekuce. Práva povinného tudíž byla postupem soudního exekutora dostatečně chráněna.
- [20] Na základě výše uvedených skutečností považuje oprávněný za **nesprávné** stanovisko MSP uvedené v bodu 22 jeho usnesení č.j. 69 Co 380/2025-227 ze dne 15.12.2025, tj. že exekutor údajně pochybil tím, že měl o uložení další donucovací pokuty rozhodnout formou usnesení, a nikoliv vydáním nového exekučního příkazu. Tento závěr nemá dostatečnou oporu v OSŘ, EŘ ani v komentářové literatuře. Podle ní má naopak exekutor o (dalších) donucovacích pokutách vždy rozhodovat formou **exekučních příkazů**, což v projednávané věci exekutor skutečně činil. Jeho procesní postup byl proto správný.

⁴ Viz tamtéž: „Znamená to tedy, že vymáhá-li exekutor plnění spadající pod definici § 351 odst. 1 věty první OSŘ, je to on, kdo ukládá pokuty povinnému podle zásad uvedených v tomto odstavci. První pokuta může mít maximální výši 100 000 Kč, u druhé a každé další pokuty pak její horní hranice není stanovena. U každé pokuty platí, že její výši exekutor stanoví s přihlédnutím k povaze vynucované povinnosti a poměrům povinného se záměrem, aby povinného vedla alespoň k dodatečnému splnění vymáhané povinnosti. Znamená to tedy, že **exekutor zpravidla výši pokut stupňuje, nezřídka i o několikanásobek předešlé pokuty**.“

⁵ Viz tamtéž, str. 647-659.

⁶ Kupříkladu ustanovit znalce k ocenění nemovité věci lze teprve po právní moci usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí (§ 336 odst. 1 věta první OSŘ).

- [21] Pro úplnost pak oprávněný konstatuje, že i pokud by hypoteticky zvolil exekutor procesně nepřesný způsob formy rozhodnutí o návrhu oprávněného na uložení donucovací pokuty, jednalo by se výhradně o **formální pochybení**. V takovém případě by se stále nemělo zapomínat na to, že donucovací pokuty byly povinnému uloženy (ať již jakoukoliv formou) za opakované porušování exekučního titulu. Není žádný důvod nyní povinnému tento jeho opakovaný prohřešek promíjet jen proto, že by se zvolený postup exekutora jevil jako procesně nepřesný (což však oprávněný stále odmítá).

2.3. Shrnutí

- [22] Lze tak shrnout, že Napadené usnesení trpí vadami. Konkrétně totiž OSP1 v Napadeném usnesení
- a. neuvedl žádné konkrétní důvody, proč a na základě čeho dospěl k závěru, že jsou údajně uložené donucovací pokuty v rozsahu Exekučních příkazů 1-3 nepřiměřené vymáhané povinnosti a okolnostem případu. V tomto ohledu je tak Napadené usnesení neodůvodněné a tím i nepřezkoumatelné; a
 - b. nesprávně aplikoval předchozí stanovisko MSP ohledně údajně nesprávného procesního postupu exekutora. Podle oprávněného jsou tyto závěry OSP1 a MSP navíc v přímém rozporu s komentářovou literaturou. Ta totiž naopak výslovně stanovuje, že o (dalších) donucovacích pokutách musí exekutor vždy jen rozhodovat formou (dalších) exekučních příkazů. Postup exekutora v předmětné věci tak byl správný.

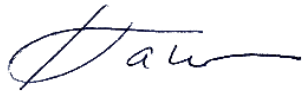
III.

Návrh

- [23] Z výše uvedených důvodů oprávněný navrhuje, aby MSP coby odvolací soud vydal následující rozhodnutí:
- I. **Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 č.j. 48 EXE 634/2025-233 ze dne 25.02.2026 se ve výroku II. mění tak, že zní:**
„Návrh povinného na částečné zastavení exekuce v rozsahu exekučního příkazu č.j. 176 EX 00073/25-035 ze dne 21.04.2025 se zamítá.“
 - II. **Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 č.j. 48 EXE 634/2025-233 ze dne 25.02.2026 se ve výroku III. mění tak, že zní:**
„Návrh povinného na částečné zastavení exekuce v rozsahu exekučního příkazu č.j. 176 EX 00073/25-050 ze dne 15.05.2025 se zamítá.“
 - III. **Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 č.j. 48 EXE 634/2025-233 ze dne 25.02.2026 se ve výroku IV. mění tak, že zní:**
„Návrh povinného na částečné zastavení exekuce v rozsahu exekučního příkazu č.j. 176 EX 00073/25-072 ze dne 23.07.2025 se zamítá.“
 - IV. **O nákladech řízení před odvolacím soudem rozhodne Obvodní soud pro Prahu 1.**

[24] Případně oprávněný navrhuje, aby MSP vydal následující rozhodnutí:

- I. **Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 č.j. 48 EXE 634/2025-233 ze dne 25.02.2026 se v rozsahu výroků II., III. a IV. zrušuje.**
- II. **Věc se vrací Obvodnímu soudu pro Prahu 1 zpět k dalšímu řízení.**
- III. **O nákladech řízení před odvolacím soudem rozhodne Obvodní soud pro Prahu 1.**

Mgr. Jindřich Kadoun, advokát
za Vinograf, s.r.o.